ETAPA A XII-a A DIVIZIEI A

Însemnări de reporter

LA C.F.R. CLUJ, O TRECĂTOARE CRIZĂ DE FORMĂ?

Sigur că foarte puțini se așteptau ca formația ceferiștilor clujeni să obțină victoria, sau chiar o remiză, în fața liderului, Universitatea Craiova, pe „Centralul" din Bănie. Dar, acel 5—0 care reprezintă scorul etapei, administrat jucătorilor antrenați de dr. Rădulescu, la Craiova este, categoric, un subiect de discuție.

Dacă în prima parte a întîlnirii, **Adam** și echipierii săi au reușit să păstreze un oarecare echilibru în teren, după pauză întreaga formație feroviară s-a prăbușit, permițînd adversarului să acționeze în voie, să finalizeze gol după gol și să rateze încă cel puțin 5—6 goaluri clare. Este evident că, de la începutul acestei ediții a campionatului, formația clujeană nu și-a găsit cadența, traversînd o acută criză de formă. Apărarea imediată este foarte ușor depășită, fundașii nu se sorjinză reciproc, nu se dublează în momentele decisive. Echipa pare ruptă, datorită slabei activități la mijlocul terenului a componenților compartimentului intermediar. În atac, cele cîteva schipiri de moment ale lui **Petrescu** sînt insuficient valorificate de cîțiva fulgerători, cărora le lipsește, cu desăvîrșire, forța de pătrundere și de percuție. În asemenea condiții nici **Adam** nu poate să-și pună în valoare calitatea de golgeter, întîlnindu-se, de foarte puține ori cu mingea pe parcursul celor 90 de minute. Nu de mult C.F.R. Cluj, ne-a prilejuit dese ocazii să-i aducem cuvinte de laudă. Acum, însă evoluțiile el se situează la polul opus. Ceva trebuie făcut pentru îndreptarea lucrurilor.

Gheorghe NERTEA

DIFERENDUL NICOLAE RAINEA – MIRCEA DRIDEA

Parcursul unui meci de o calitate mediocră, cu un unsprezece (A.S.A. Tg. Mureș) în căutarea propriului echilibru tactic și cu celălalt (Petrolul) luptînd cu înfrigurare pentru un punct reprezentînd o licărire de speranță pentru ei, în condițiile actuale, a înregistrat un singur moment incandescent, care s-a consumat — în majoritatea lui — pe marginea terenului. Era minutul 56 și o susținută luptă pentru balon între **Grigore** și adversarul său direct, **Zamfir**, s-a angajat cu toată forța; fundașii din Tg. Mureș a faultat și nu cu menajamente, și atacantul din Ploiești s-a enervat și a avut intenția să riposteze. Arbitrul **Nicolae Rainea** (Bîrlad) a arătat ploieșteanului „cartonașul roșu". Era cazul unei eliminări? Nu, zicem noi, pentru că Zamfir nu a comis un gest nesportiv, a schițat doar un gest că ar dori să riposteze. În plus, jocul nu avusese vreun precedent de acte nesportive, de conduită incorectă, care să-l fi obligat pe arbitru să temperez atmosfera printr-o măsură exemplară. Probabil surprins de decizia arbitrului, antrenorul **Mircea Dridea** a intervenit în discuțiile care se purtau între arbitru și jucătorii ploieșteni. La un moment dat, arbitrul **N. Rainea** a cerut scoaterea din incinta stadionului a antrenorului Petrolului. Ne-a declarat, după aceea, că acesta l-ar fi adresat cuvinte injurioase. **Greu ne vine să credem că cel care nu a fost niciodată subiect de grave penalizări ca jucător, că acest om echilibrat și cu o politețe cuceritoare în comportare, inginerul Mircea Dridea, a comis un asemenea act. Cu siguranță că numai o stare nervoasă de moment a determinat ieșirea, mai cu seamă că, vă repetăm, decizia arbitrului Nicolae Rainea a apărut — chiar și părților neutre — ca forțată, ca exagerată.**

Efimie IONESCU

U.T.A. ADAUGĂ PE PARCURS

Pentru cine a văzut echipa arădeană în primele etape și acum, este clar că U.T.A. a intrat în campionat cu o spoială de pregătire. La fel de clar este și faptul că, deși U.T.A. a fost și este considerată o sumă valorică superioară sumei individualităților care o compun, în această primă treime a campionatului randamentul său a fost deciziv grevat de potențialul scăzut al cîtorva piese de rezistență: **Domide, Broșovschi, Kun, Pojoni, Popovici.**

Simbătă însă, în Giuleștiul, elevii antrenorului **Tomuș Jurcă** au exprimat coerent, cu mijloacele curate de fotbal, în buna tradiție a meciurilor jucate de arădeni pe terenurile bucureștene. Mai ales în prima repriză, cînd au alergat mult, dar cu luciditate și simț tactic (pe primul plan: schimburile de locuri între **Domide, Kun, Broșovschi** și intercalările în atac ale celor din spate, **Schepp** și **Birău**), au fost primii la minge, și-au marcat atent, strins, dar regulamentar, adversarii direcți. Tubela de marcaj arăta la pauză scor egal și convingerea cronicarului — după aspectul primei reprize și mai ales, după **fadingul** feroviarilor care a continuat o bună parte din repriza secundă — era că oaspeții puteau lua jocul pe cont propriu. Mai ales că, spre deosebire de evoluțiile lor anterioare, **Domide, Kun, Broșovschi** și **Pojoni** — elemente de bază — au dovedit o bună dispoziție de joc, mollipsitoare și pentru mai tinerii și neexpermentații lor coechipieri **Kukla** și **Schepp**, care-și găsesc locul, după cum s-a văzut, în prima formație. Dar arădenii n-au făcut-o. Și adevărul se află undeva pe traiectul ce duce de la incapacitatea lor actuală de a forța pe durata unui meci întreg, la tendința de „a muri" pe baricadele zdrențuite ale unui draw în deplasare.

Credem, totuși, că U.T.A. este o echipă care adaugă pe parcurs ceea ce n-a făcut la perioada adevărată pregătirii. În meciul cu Rapid s-a văzut că adaugă.

Paul SLAVESCU

BUCUREȘTI. Ciochlon va sute împarabil, agățîndu-se de scorul 1—2. Fără din meciul Sportul studențesc — F.C. Constanța, 3—2.

Foto: S. BAKCSY

BANATIM

ÎN ROL PASAGER – ORGANIZAREA JOCULUI...

Jucătorii băcăuani au fost — credem — foarte bine sfătuiți în pauza meciului de la Petroșani. Pentru că, în repriza secundă, deși evoluau fără **Sinăuceanu** (eliminat), ei au fost cei care au ținut în mîinile lor frînele jocului, între minutele 46 și 65, Sport Club a dominat, uneori chiar insistent. Și a reușit să facă acest lucru pentru că și-a **ORGANIZAT** mai bine **jocul în fazele de atac, pentru că a luptat foarte mult și a îndrăznit mai mult.** A fost perioada cînd Jiul nu reușea să lege două pase, cînd tot ceea ce încerca pe teren părea amprenta hazardului, a improvizației și lipsei de inspirație.

Ultimele 15 minute însă au înversunat roburile. În acest sfert de oră infernal pentru Sport Club — Jiul a demonstrat că poate evolua și altfel decît o făcuse pînă atunci. Abia acum, **Libardi, Naghi, Stocker** și **Stan** au alcătuit o linie de mijloc deosebit de activă, construind cu luciditate acțiuni ofensive „curate", spectaculoase, deveninid, într-adevăr, o rampă de lansare — perpendiculară pe poartă — a lui **Roznai**, mult mai activ ca în alte meciuri.

De ce a jucat mai bine Jiul în ultimele minute? Pentru că, așa cum o făcuse Sport Club în prima parte a reprizei secunde, de astă dată ea a fost echipa care și-a **ORGANIZAT**, ca la carte, jocul, gîndind — îndeosebi prin **Libardi** — fiecare din acțiunile sale ofensive. Și scorul putea lua proporții...

Laurențiu DUMITRESCU

TIMIȘOARA. Portarul Purcaru a fost învins, fără drept de apel, de Pălținean (nu se vede în fotografie). Bungău savurează golul. Fază din întîlnirea Politehnica — Steagul roșu, 1—1.

Foto: Dragoș NEAGU

DA, F.C. ARGEȘ E ÎN CRESCENDO DE FORMĂ!

„Cred că, duminică, piteștenii ar fi invins pe oricare din cele mai bune formații din Divizia A": menționez: aflate în forma lor cea mai bună!" Aprecierea aparține competentului observator federal, fostul mijlocaș stînga al Juventusului, Gică **Brandabura**. Nu era, absolut, nici o exagerare în ceea ce spunea F.C. Argeș, în partida cu Politehnica Iași, a făcut dovada disponibilităților sale, **mai exact a confirmat acel crescendo de formă sportivă** anunțat de spectaculosul K.O. administrat steliștilor.

Dacă ar fi să căutăm, sau mai bine zis să explicăm cheia succesului echipei antrenată de **Coidum-Dima**, care a fost exact — așa și cu o duminică în urmă — la un pas de stabilirea unui scor record al campionatului, fără îndoială că trebuie să semnalăm, în primul rînd, prezența în evoluția echipei a acelui atribut modern **reclamat** insistent de fotbalul : **VITEZA DE JOC, ÎNCĂ DIN FAZA DE CONCEPȚIE A ATACURILOR.** Ea a fost imprimată de continua mișcare a jucătorilor, cu și fără balon, de acel dispret pe care l-au avut cei mai mulți dintre ei față de tot ceea ce încetinește sau stopează jocul echipei — **dribl ingul excesiv, căutarea celei mai bune poziții de gol, căutarea unui anumit jucător de sprijin sau de acțiune.** Această schimbare de atitudine — fără discuție — de excelentă formă a lui Dobrin. Și duminică el a fost de neegalat. Apelînd la toată gama cunoștințelor sale, a pasat **fără greșeală, a făcut pe sting, a demarcat în permanență de Ianul, „omul de marcaj", a deschis seria golurilor, a fost principalul autor al celorlalte care s-au înscris și care s-au... ratat. Cu adevărat, Dobrin s-a pus în slujba echipei sale, a dat o reală strălucire talentului său.** Sigur că slabiciunile adversarului — un cîntărit și ele în balanța rezultatului final, dar care de cîte ori n-am văzut partide în care învingătorii s-au chinuit în fața unor echipe fragile?

Despre oaspeți un singur cuvînt bun i corectitudinea **cu care și-au apărat șansele a fost evidentă.** Nici o urmă de antifotbal ; bazîndu-se în exclusivitate de joc, **studenții s-au relevat lui Ilie Oană cîte lucruri mari are de făcut la Iași. În timp, nu prea** duminica viitoare, cînd studenții sînt chemați să dispute o altă partidă de mare dificultate, la Constanța !

Ștefan TRANDAFIRESCU

TÎNĂRA GENERAȚIE ÎN ATENȚIA F.R. FOTBAL

...t de util și necesar, dacă vom ca în vedere slabul aport al ...ilora dintre cele 45 de centre, re încă nu dau producția necesară de jucători, uncle — în forma ...ală — nejustificînd-o, chiar, ...istența și irosind sume importante ...bani. La unele centre, și la unii ...trenori, încă mai e valabil un ...nsipiu deloc etic, potrivit căruia ...ua trece, leafa merge, iar rezultele se amînă de la un an la ...l". Nu e un secret pentru nimeni că doar un motiv de mediație — aceste centre au primit în 1973 importanta sumă de bani, adică ...i mai puțin mici mai puțin decît 00 000 lei.

Consfătuirea, cei ce răspund de ...ncă cu copiii și juniorii, trebuie ...ă aibă în centrul preocupărilor lor ...ătirea Planarei C.C. al P.C.R. din februarie — a lunii martie a.c. cu pri-...e la dezvoltarea continuă a edu-...iei fizice și sportului, în care se ...ă în mod clar obiectivele și aspi-...icile de progres în sportul de ...să și de performanță și de la ...re fotbalul (și centrele de copii ...juniori cu atît mai mult) nu poa-...face excepție.

Consfătuirea trebuie să se oprească mai mult nu numai **asupra ...ocesului de instruire sportivă în ...elesul strict al cuvîntului, ci și ...ativitățile formării unor sportivi ...multiple însușiri, viitori cetățeni ...inalte trăsături morale și poli-...e. Ne gîndim în primul rînd la ...ctul mișcării sportive Planara C.C. P.C.R. din noiembrie 1971.**

Conținutul educativ al procesului instruire, disciplina pe teren și afara lui, raportul școală—sport, ...tremo-părinți—sportiv, care com-...ie subiectul unui referat de o ...ă și 15 minute, trebuie dezbătute ...e larg, cu exemple concrete, ...nu doar teoretic, ceea ce necesită ...rată mai mare, o abordare largă ...la obiect, cu participarea antre-...orilor. **Spunem această pentru că ...ci din acest punct de vedere, lu-...rile nu sînt prea roze în fotba-...l nostru. Sînt juniori pe care, ...ainte de a se înșuila ca fotbaliști ...loroși, îi cuprind fumurile vede-...mului, goana după căpătuiala, ...ta ușoară și ai căror slab fond ...ucativ este exprimat prin com-...rtări indecente, prin țiuuită ce ...să de dorit.**

Așadar, depășind cadrul strict al ...oblemelor tehnice, de instruire ...r sportivă, consfătuirea trebuie să ...vină o mulmire eficientă pe toate ...nunțile, să aibă în atenție toți ...torii ce duc la formarea jucăto-...or de care fotbalul nostru are ne-...ie.

Constantin ALEXE

PUNCTE DE VEDERE LA DISCUȚIA INIȚIATĂ DE REVISTA „FOTBAL" PE TEMA:

ANTRENORII — LA ORDINEA ZILEI

În încheierea anchetei revistei noastre inițiată cu trei săptămîni în urmă, vă prezentăm azi opiniile cîtorva dintre tehnicienii aflați la conducerea echipelor din prima divizie. Ei au fost solicitați să răspundă la următoarele trei întrebări :

1. CARE CREDEȚI CĂ ESTE CEL MAI BUN SISTEM DE RECRUTARE A VIITORILOR ANTRENORI ?

2. ÎN ULTIMUL TIMP ESTE EVIDENT DIN CE ÎN CE MAI MULT DECALAJUL DE PREGĂTIRE ȘI VALOARE DINTRE FOTBALIȘTII ROMÂNI ȘI CEI STRAINI. CE TREBUIE SĂ FACĂ UN ANTRENOR, CUM SĂ SE PERFECȚIONEZE PENTRU A AJUNGE LA UN ASEMENEA FOTBAL CA CEL DEMONSTRAT DE MARILE ECHIPE ALE LUMII ?

3. CE FORMĂ ȘI CE DURATĂ TREBUIE SĂ AIBĂ STAGIATURA UNUI ANTRENOR ?

Ieță răspunsurile primite :

C. CERNĂIANU

● UNIVERSITATEA CRAIOVA ●

1 Antrenorii trebuie recrutați numai dintre foștii jucători de fotbal, Este necesar ca ei să urmeze un curs de specializare — de minimum doi ani — pe lîngă Institutul de educație fizică și sport (cu examen final). Consider că foștii jucători care sînt și absolvenții ai I.E.F.S. au posibilitățile cele mai mari de a deveni buni antrenori.

2 Antrenorul actual nu poate schimba fundamental — în timpul relativ scurt de existență a lui la un club — mentalitatea și regimul de viață ale unor jucători încadrați într-un sistem fotbalistic de tipul celui de la noi. Răspunsul la această întrebare îl poate da de mîine unor mofturoși, să le admită carențele. Eu cred că am lucrat bine, dar viața nesportivă a unora a dus la pierderea a ceea ce s-a acumulat la antrenamente.

3 Cred că la noi se acordă în mod greșit calificarea de antrenor. Iată, cazul meu. Sînt maestru emerit al sportului, am jucat în echipa națională de atîtea ori, am absolvit Institutul de educație fizică și sport și am primit tot categoria a treia ca și cel ce a jucat în Divizia C sau a absolvit un curs de antrenori de nu știu ce durată. Atunci care ar mai fi cointeresarea pentru a te pregăti, de a fi un bun fotbalist, pentru a urma un institut superior, dacă se pune cu atîta ușurință un semn de egalitate între doi viitori antrenori. Stagiatura cred că e bună pentru a dobîndi calitatea de antrenor, dar ea-i băga în aceeași fierăstrău regulament pe un fost internațional cu studii superioare, și un modest jucător, mi se pare anacronic. Repet, prioritatea trebuie s-o aibă cei ce s-au dovedit a fi valoroși ca jucători, cu condiția să se pregătească în continuare pe planul teoretic, să îmbine practicul cu teoreticul, pentru că de simpli teoreticieni, fotbalul nostru n-a dus niciodată lipsă. Doar cu vorba, însă, n-am văzut înmulțindu-se viitorii fotbaliști.

SILVIU AVRAM

● „U" CLUJ ●

1 În primul rînd, să fi fost un bun jucător. El cunoaște jocul și cerințele lui, are ochiul format. Altfel, îi va fi greu să-i așeze pe elevi săi în teren, să le dea sfaturi cînd joc, să le spună exact ce au de făcut, mai ales că valoarea adversarului, maniera lui de joc, se schimbă de la un meci la altul. Dar, nu poate fi antrenor cel cu o pregătire teoretică sumară. Fotbalul a crescut, printre jucători sînt tot mai mulți studenți și absolvenți de institute superioare. Spun aceasta nu pentru că eu am absolvit I.E.F.S.-ul și filologia, ci pentru că mi-am dat seama de acest adevăr în munca de antrenor, chiar și la echipa de juniori.

2 Aș începe cu exigența. Noi am renunțat la Lică și Munteanu, jucători dotați, care evoluează bine la echipele la care au plecat, dar care la noi erau indisciplinați. Trebuie să avem curajul să punem piciorul în prag. Să fim exigenți, să mărim numărul de antrenamente și să îmbunătățim nivelul lor. Ar mai fi de adăugat — o selecție corespunzătoare și viața exemplară. Vă declara că e nevoie de o schimbare a procesului de pregătire chiar de la copii și juniori, unde se mănîncă slab, unde sînt antrenori mai puțin pregătiți, dar mai bine plătiți decît un profesor. Cred că e necesar să fi se facă baremuri de productivitate și să nu se mai aștepte ani și ani pentru a da un jucător de Divizia A.

3 Antrenorii să facă o stagiatură de trei ani la copii și juniori, unde să lucreze serios, să dea rezultate. Fără practică nu se poate însuși ceva temeinic, chiar și din fotbal. Cei ce se limitează la carnetul de antrenor nu pot face o treabă bună. Să se formeze antrenori specializați pentru copii și juniori.

ROMEO CATANA

● A. S. A. TG. MUREȘ ●

1 După opinia mea, cred că nu poate fi antrenor decît un fost jucător de fotbal care a activat în cadrul echipelor divizionare A sau B. După ce renunță la activitatea competițională ca jucător, este absolut necesar ca el să urmeze o școală — condusă de F.R.F. — care-i va înarma cu toate cunoștințele teoretice necesare practicării, în continuare, a muncii de educator și pedagog.

2 Cred că trebuie să muncim mai mult, decît pînă acum. Și mai ales cu copiii, întrucît e vorba de a schimba unele neajunsuri cu care ne întîlnim cînd aceștia se dedică performanței sportive.

Eu zic că avem antrenori buni, bine pregătiți, dar ei nu simt stimulați suficient, mai ales acela care activează în cadrul centrelor de formare a viitori fotbaliști.

3 Există suficiente exemple, la noi, de antrenori proveniți dintre foștii jucători care au renunțat la activitatea competițională și imediat au fost însărcinați cu conducerea tehnică a unor echipe divizionare A. Cred, însă, că un fost jucător, cînd s-a hotărît să devină antrenor, trebuie mai întîi să urmeze școala de antrenori (repet : condusă de F.R.F.) și apoi, după o stagiatură de cel puțin 3—4 ani la echipele de copii și juniori — unde consider că se poate forma, căpătînd experiența necesară — va putea conduce în bune condițiuni o echipă de seniori. Desigur nu exclud excepțiile.

DUMITRU MACRI

● RAPID ●

1 Toți foștii fotbaliști care au jucat în echipa națională A un număr de meciuri (10—20) și care au avut o comportare exemplară în activitate, să participe la un curs de un an cu cîte patru ore pe zi, să li se predea de către specialiști români și străini. La sfîrșitul școlii, timp de trei ani fiecare dintre acești absolvenți să lucreze la grupe de copii, juniori, tineret, în Diviziile C și B. Periodic (la 6 luni gîndesc eu) forul de specialitate ar trebui să informeze pe toți acești antrenori de felul pregătirii metodice în antrenamentele echipelor de mare valoare cum ar fi Ajax, Leeds, Real Madrid, Dukla Praga, Tottenham, Juventus etc.

2 Din fericire am avut ocazia — o perioadă destul de lungă — să asist la antrenamentele echipelor italiene de Divizia A și ale celor englezești și am înțeles că ceea ce facem noi în România nu se poate numi fotbal ! Consider că trebuie muncit serios de la copii, juniori și tineret, iar cînd un jucător ajunge în Divizia A, deci într-o „facultate", să aibă bagajul necesar de cunoștințe, ca profesorul să-i poată preda în ton cu nouă nivel și nu al unuia de școală primară.

3 Consider obligatoriu un stagiu la echipe de categorie inferioară pe o durată de 1 an — 1 an și jumătate. N-ar fi nici o greșeală ca în programul de lucru al antrenorului stagiar să fie planificate ore de pregătire și lecții practice.

T. IVĂNESCU

● JIUL ●

1 Aria de recrutare a foștii fotbaliști care să aibă intuiție de antrenori.

2 Fotbaliști talentați avem, totul e cum sînt pregătiți și ce fac aceștia pentru a se prezenta bine în teren. Pregătirea fizică este și va fi problema nr. 1 în fotbalul modern. Deci, este nevoie de crearea unor condiții de pregătire mai adecvate pentru ca forța și mobilitatea, viteza și detenta, rezistența în regim de viteză să atingă parametrii ceruți. Numai astfel vom combate „cancerul" fotbalului nostru : cărtirea din mingi. Ca să mă perfecționez și să-i perfecționez pe jucătorii mei, printre altele, am solicitat clubului un aparat de filmat. N-am primit.

3 Stagiatura unui viitor antrenor trebuie să fie de cel puțin trei ani, la un centru de copii și juniori.

TOMA JURCĂ

● U.T.A. ●

1 Antrenorii nu pot fi decît foștii jucători și anume cei care, după încheierea activității competiționale, au avut o deosebită preocupare pentru cunoașterea și teoretică a sportului pe care l-au practicat, pentru a îmbina cu succes cunoștințele practice acumulate ca jucător cu cele teoretice. Iar pentru eșalonul superior (Divizia A) trebuie apelat numai la antrenori cu experiență de cîtiva ani în această muncă.

2 Dacă nu avem jucători pregătiți din inițiu ea timpurie ca să suporte marile eforturi (care în alte țări se pregătesc în perioada junioratului), greu vom putea să-i obținem pe jucători, la 19—21 de ani, să suporte eforturile pe care le cerem. În afara părții de instruire, ar trebui „umblat" și la conștiința jucătorilor, cerîndu-li-se o responsabilitate mai mare în activitatea pe care o depun. Altfel antrenorii prea puține pot face.

3 Stagiatura o consider necesară de la caz la caz. Au fost unii jucători care chiar de la prima lor apariție ca antrenori au obținut rezultate bune. Sînt, desigur și excepții. Propun însă o durată a stagiaturii de 3—5 ani la categoria inferioară, pentru că numai acestă activitate poate forma ochiul competent al viitorului antrenor.

MIRCEA DRIDEA

● PETROLUL ●

1 Ar fi bine ca numai dintre foștii fotbaliști să se recruteze viitorii antrenori. Dar nu-i obligatoriu ! Realitatea a arătat că, nu o dată, chiar și zărgiții au devenit antrenori ai echipelor naționale — ca în Brazilia și Bulgaria. Obligatoriu ar fi ca la centrele de copii să lucreze numai foști fotbaliști. La nivelul superior, unde-i vorba de asemănare, de psihologie și alte probleme speciale, pot lucra și oameni ai teoriei.

2 Cu actualele generații, cu mentalitatea de astăzi, va fi foarte greu să realizăm ceea ce ne-a demonstrat Atletico Madrid sau alte echipe. Aici e marea deosebire. Cred că în sistemul organizatoric, în circuitul antrenor-conducător-jucător trebuie intervenit în primul rînd. Dacă mentalitatea se schimbă putem realiza un salt, cu condiția ca această metamorfoză să înceapă cu cei mici. Mai e și o altă problemă. Noi avem dificultăți pentru a legitima un jucător din Divizia B sau chiar din județ. Atletico Madrid legitimează orice supervedetă !...

3 E o problemă care poate fi discutată de la caz la caz, de la om la om. E bine să existe un stagiu. Eu am fost o excepție, și cred că excepțiile nu trebuie cocolite. Ion Nunweiller a cîștigat campionatul în primul an de antrenorat. Sîvori a devenit antrenorul echipei naționale la puțin timp după ce a părăsit gazonul. Deci, nu trebuie să generalizăm.

Un stagiu este necesar la centrul de copii și juniori. Jucătorii care vor să urmeze școala post-liceală și încă activează ca jucători, ar trebui să primească o echipă de copii de 10—11 ani, cu obligativitatea de a o pregăti în cei doi ani de școală. După terminarea școlii, stagiul poate varia de la caz la caz, după necesități.

ION NUNWEILLER

● DINAMO ●

1 Bineînțeles, să fie recrutați dintre cei ce au activat în fotbal, dar cum acestia sînt foarte mulți, e greu, așa că aibă prioritate cei mai buni jucători. În primul rînd, ei se bucură de un mare prestigiu, ceea ce impune și autoritate față de jucători. Nu voi nega însă și pregătirea teoretică, de care fostul jucător are nevoie, mai ales că și în fotbal apar mereu noutăți. Mi-am dat seama de această necesitate urmînd cursurile I.E.F.S., ca și în muncă de antrenor.

2 Antrenorul nu trebuie să se bazeze pe ce a făcut ca jucător și numai pe ce a învățat în școală. Pentru îmbogățirea bagajului său, consider utile schimburile de experiență — pe plan intern și internațional —, confruntarea de opinii pentru ca soluțiile și metodele de antrenament cele mai bune să fie însușite de toți antrenorii de la eșalonele superioare. Desigur, procesul de instruire este factorul principal în evitarea decalajului valoric între fotbaliștii noștri și cei străini. Dar această pregătire trebuie materializată de jucători. Dar chiar la formații frunțașe, ca Dinamo și Steaua, rezultatele sînt slabe, pentru că unii dintre fotbaliști sînt comozi, fug de efort. Da, jucătorii lui Atletico Madrid au o excelentă valoare, dar, amintiți-vă, au alergat în meciul cu noi într-un ritm fantastic, timp de 90 de minute. Or, la noi, cei talentați fac acest lucru mai puțin, alții chiar de loc. Sărăcia de jucători îl face pe antrenor să stea la mîna unor mofturoși, să le admită carențele. Eu cred că am lucrat bine, dar viața nesportivă a unora a dus la pierderea a ceea ce s-a acumulat la antrenamente.

3 Cred că la noi se acordă în mod greșit calificarea de antrenor. Iată, cazul meu. Sînt maestru emerit al sportului, am jucat în echipa națională de atîtea ori, am absolvit Institutul de educație fizică și sport și am primit tot categoria a treia ca și cel ce a jucat în Divizia C sau a absolvit un curs de antrenori de nu știu ce durată. Atunci care ar mai fi cointeresarea pentru a te pregăti, de a fi un bun fotbalist, pentru a urma un institut superior, dacă se pune cu atîta ușurință un semn de egalitate între doi viitori antrenori. Stagiatura cred că e bună pentru a dobîndi calitatea de antrenor, dar ea-i băga în aceeași fierăstrău regulament pe un fost internațional cu studii superioare, și un modest jucător, mi se pare anacronic. Repet, prioritatea trebuie s-o aibă cei ce s-au dovedit a fi valoroși ca jucători, cu condiția să se pregătească în continuare pe planul teoretic, să îmbine practicul cu teoreticul, pentru că de simpli teoreticieni, fotbalul nostru n-a dus niciodată lipsă. Doar cu vorba, însă, n-am văzut înmulțindu-se viitorii fotbaliști.